

စာရေးဆရာ၏ မှတ်စု

ကျွန်တော် ဇာဟီရ်ကို ၂၀၀၄ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီနှင့် ဇွန်ကြား ရေးသားခဲ့သည်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကမ္ဘာပတ်ပြီး တရားရှာခရီးထွက်နေခဲ့သည့် ကာလဖြစ်သည်။ စာအုပ် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို ပြင်သစ်နိုင်ငံ ပဲရစ်နှင့် St-Martini စပိန်နိုင်ငံ မက်ဒရစ်နှင့် ဘာစီလိုနာ၊ ဟော်လန်နိုင်ငံ အမ်စတာဒမ်မြို့၊ ဘယ်လ်ဂျီယမ်လမ်းမတစ်ခု၊ အယ်မဂျီးနှင့် ကာဇက်စတန်စတန်မြက်ခင်းဒေသတွင် ရေးသားခဲ့သည်။ ဤစာအုပ်တွင်ပါရှိသော ပြင်သစ်ဥပဒေနှင့် ပတ်သက်သည့် အချက်အလက်များကို စစ်ဆေးပေးခဲ့သည့် ပြင်သစ် ထုတ်ဝေသူ Anne နှင့် Alain Carrière တို့ကို ကျေးဇူးတင်ပါသည်။ အကျိုးဆောင်ဘဏ်အကြောင်းကို Tom Wolfe ရေးသားသည့် The Bonfire of the Vanities တွင် ပထမဆုံး ဖတ်ဖူးခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အက်စသာ ပြောပြသည့် ဟန်းနှင့်ဖရစ်စီတို့၏ ဇာတ်လမ်းမှာ Daniel Quinn ၏ Ishmael တွင် ပါရှိသော ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်မှ ဖြစ်ပါသည်။ “လူတွေ ခိုးကျူးရင် ကိုယ့်အပြုအမူကိုယ် အမြဲ သတိထားစောင့်ကြည့်ဖို့ လိုတယ်” ဆိုသည့် မာရီ၏ ကောက်ချက်မှာ Kenan Rifai ထံမှ ဖြစ်ပါသည်။ ပဲရစ်ရှိ လူငယ်အုပ်စု၏ ပြောစကား အများစုမှာ ထိုအုပ်စုထဲမှ လူငယ်တစ်ယောက် ကျွန်တော်ကို ပြောပြသော စကားများဖြစ်ပါသည်။ သူတို့၏ အိုင်ဒီယာအချို့ကို အင်တာနက်ပေါ်တွင် တင်ထားသော်လည်း မူရင်းစာရေးသူမည်သူမည်ဝါဆိုတာ ထုတ်ပြန် မဖြစ်နိုင်ပါ။

အဓိကဇာတ်ကောင် ငယ်စဉ်က သင်ခဲ့ရသော (ဆေးရုံတက်နေစဉ် ပြန်သတိရမိသော) ကဗျာစာကြောင်းများမှာ ဘရာဇီးကဗျာဆရာ Manuel Bandeira ၏ ကဗျာ Consoada မှ ဖြစ်ပါသည်။ အမေရိကန် သရုပ်ဆောင်နှင့် တွေ့ရန် အဓိကဇာတ်ကောင်ဘူတာသို့ ထွက်သွားသော အခန်းပြီးနောက် မာရီ၏ မှတ်ချက်အချို့မှာ ဆွီဒင်မင်းသမီး Agneta Sjodin နှင့် ပြောခဲ့သော စကားများပေါ်တွင် အခြေခံထားပါသည်။

လူတစ်ယောက်၏ အတိတ်ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်များကို မှေ့ပစ်ဖို့ဆိုသည့် အတွေးအခေါ်ကို Carlos Castaneda ၏ Journey to Ixtlan တွင် အသေးစိတ် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယွန်ထုပ်ပဒေသမှာ ဒိန်းမတ်စာရေးဆရာ Aksel Sandemose ၏ ဝတ္ထု A Fugitive Crossing His Tracks မှ ဖြစ်ပါသည်။ ကာဇက်စတန်ကို

သွားလာခြင်းအောင် ကူညီပေးခဲ့ကြသော Dmitry Voskoboynikov နှင့် Evgenia Dotsuk တို့ကို အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

အယ်မဂျီးတွင် The Centaurs of the Great Steppe ကို ရေးသားသူ စာရေးဆရာ Imangali Tasmagambetov နှင့် ဆုံတွေ့ခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ ကာဇက် ယဉ်ကျေးမှုကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်သည့် သူ့ဆီမှ ကာဇက်စတန်၏ အတိတ်နှင့် ပစ္စုပ္ပန် နိုင်ငံရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ အရေးကြီးသည့်အရာ တော်တော်များများကို သိခွင့် ရခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်ကို နွေးထွေးစွာ ကြိုဆိုခဲ့သည့် ကာဇက်စတန်သမ္မတ နိုင်ငံတော်၏ သမ္မတကြီး Nursultan Nazarbaev ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ နည်းပညာ အလုံအလောက်ရှိပြီ ဖြစ်သော်လည်း နျူကလီးယား စမ်းသပ်မှု များကို ရပ်ဆိုင်းကာ ကာဇက်စတန်၏ နျူကလီးယားဒုံးကျည်တစ်ခုလုံးကို ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့သည့် သမ္မတကြီး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အခွင့်အရေးရတန်း ဂုဏ်ပြု ချီးကျူးချင်ပါသည်။ နောက်ဆုံးအနေနှင့် စတန်မြက်ခင်းဒေသတွင် ကျွန်တော် ကြံခဲ့ရသည့် မှော်ဆန်သည့် အတွေ့အကြုံများအတွက် ကျွန်တော်ကို အလွန် စိတ် ရည်စွာ အဖော်ပြုပေးခဲ့ကြသော သူ သုံးဦးကို ကျေးဇူးတင် မှတ်တမ်းပြုအပ်ပါသည်။ ပထမတစ်ယောက်က Kaiser Alimkulov၊ ဒုတိယတစ်ယောက်က ဒေါ့စ် (Dosbol Kasymov) အလွန်တော်လှသော ပန်းချီဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ထိုမှာမည်နှင့်ပင် ဇာတ်ကောင်တစ်ကောင်ကို ကျွန်တော်ဝတ္ထုနောက်ပိုင်းတွင် ထည့် သွင်းထားပါသည်။ နောက်ဆုံးတစ်ယောက်ကတော့ Marie Nimirovskaya ဖြစ်ပါသည်။ သူကတော့ ကနဦးတွင် ကျွန်တော်စကားပြန်အဖြစ် လိုက်ပါပြီး မကြာမီ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဖြစ်သွားခဲ့ပါသည်။

*

ဘာသာပြန်သူစကား

တကယ်တော့ Zahir ဝတ္ထုမှာ ကျွန်တော်လက်ထဲတွင် ရောက်ရှိနေခဲ့ သည်မှာ ဆယ်နှစ်ပင် ကျော်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ၂၀၀၅-၆ ဗန်ကောက်တွင် ရှိစဉ် ကတည်းက ဝယ်ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ပြီးအောင် မဖတ်ဖြစ်။ ပြောရလျှင် အဲဒီအချိန်က ဖတ်ပြီး မကြိုက်၍ ဆက်မဖတ်ဖြစ်ခဲ့သော စာအုပ်ပင်။ အနောက်တိုင်းဝတ္ထုကြီး များ၏ ပင်မပုံစံ ဖြစ်သော ပျောက်ဆုံးခြင်း၊ ရှာဖွေခြင်း၊ ပြောင်းလဲခြင်း၊ တွေ့ရှိခြင်း ပေါ်တွင် အဓိက အခြေခံထားသော ဝတ္ထု ဖြစ်သော်လည်း Paulo Coelho ၏ နာမ်တရားဆိုင်ရာများ ကဲနေသည့် အရေးအသားကို ထိုအချိန်က စိတ်ဝင်စား၍ မရ။

သို့သော် သူ၏ ‘ဆယ့်တစ်မိနစ်’ ကို ပြန်ဆိုပြီးနောက် စာဖတ်သူများ၏ စိတ်ဝင်စားမှုက မျှော်လင့်ထားသည်ထက် ပိုကာ ကျွန်တော်ကို သူ၏ တခြား ဝတ္ထုများ ဆက်လက်ပြန်ဆိုဖို့ တောင်းဆိုကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် Zahir ကို နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်လည် ဖတ်ရှုဖြစ်သည်။ သို့သော် ထူးထူးခြားခြား ဤတစ်ကြိမ် တွင်တော့ ကျွန်တော် သူ၏ နာမ်တရားဆိုင်ရာ အရေးအသားများကို ဓာတ်မတည့် ယားယံခြင်း မရှိတော့။ ဆယ်နှစ်ကျော် ကာလအတွင်း ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်၏ ပြောင်းလဲလာခြင်းကြောင့်ပေလား၊ အနောက်တိုင်းဒေသနကို အခြေခံသည့် ဝတ္ထု များကို ဖတ်ရှုပြန်ဆိုခြင်းမှ အပြောင်းအလဲ တစ်ခုအနေနှင့် အရသာတစ်မျိုးကို ခံစားရ၍လား မသိ။

တစ်ခုပဲ ပြောစရာရှိသည်။ ဘာသာရေးအသုံးအနှုန်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်တတ်နိုင်သမျှ လေ့လာ၍ ပြန်ဆိုထားသော်လည်း သက်ဆိုင်ရာ ဘာသာဝင် များအဖို့ ဘဝင်မကျစရာ ရှိကောင်း ရှိနိုင်ပါသည်။ ဤဝတ္ထုတွင် နောက်ခံ ဘာသာရေး အတွေးအခေါ်များက ထွေးရောယှက်တင် ရှိနေခဲ့ပါသည်။

ဇာတ်ကြောင်း ပြောသူ၏ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုနှင့် နေထိုင်နေသော ပတ်ဝန်းကျင် (ပြင်သစ်) က ခရစ်ယာန်ဘာသာနှင့် မယုံတော်မာရီတို့ လွှမ်းမိုး နေခဲ့သည်။ တစ်ဖန် နောက်ထပ် ဇာတ်ကောင် တစ်ကောင်ဖြစ်သော မစ်ခေး ပြန်လည်ပြောပြသည့် ကာဇက်စတန် နောက်ခံ အဖြစ်အပျက်များတွင်တော့ အစ္စလာမ်ကိုးကွယ်မှုအပေါ် အခြေခံနေခဲ့သည်။

ဝတ္ထုခေါင်းစဉ် Zahir (ဇာဟီရ်) ကိုယ်၌က အစ္စလာမ်ယဉ်ကျေးမှု တွင်ရှိသော အိုင်ဒီယာတစ်ခု၊ သည့်အပြင် စတန်မြက်ခင်းဒေသ နီးမက်တို့၏ တန်ဂရီ ရိုးရာယုံကြည်မှုများက ကျွန်တော်အမြင် စကြဝဠာသဘော၊ ဂမ္ဘီရ ဆန်လှသလို ထင်ရသည်။ သည့်အတွက် နာမ်တရားဆိုင်ရာ ဝေါဟာရ အသုံးအနှုန်း များကို ထိုနောက်ခံ ယုံကြည်မှုများနှင့်အညီ ဆီလျော်အောင် ကြိုးစားပြန်ဆို ထားပါသည်။

စိတ်တိုင်းကူသည်ဟုတော့ မပြောလိုပါ။ သို့သော် လုံလောက်အောင် အားထုတ်ခဲ့သည်ဟုတော့ ယုံကြည်ပါသည်။ သေချာသည်ကတော့ သူ၏ စာအုပ်ကို ပြန်ဆိုရသည်မှာ မိမိကိုယ်မိမိ မေ့ပျောက်ပြီး ပင်ပန်းခက်ခဲလှသည့် ခရီးရှည်ကြီးကို သင်္ခါန္တာန်စိတ်ဖြင့် ချီတက်ကာ အတွေ့အကြုံ အသစ်အဆန်းများ၊ သံဝေဂယူစရာ များ၊ စွန့်စားခန်းများဖြင့် ပြည့်နှက်နေသည့်အတွက် တရားရှာခရီး (pilgrimage) ထွက်ရသလိုပင် ထင်မှတ်ရပေတော့သည်။

9: 35 PM
May 7, 2018